

27 Μαρτίου **2018**, 20:00
Θέατρο De Lijsterbes, Kraainem

Με τη συμμετοχή των **Ελληνικών**
Θεατρικών Ομάδων των Βρυξελλών

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΘΕΑΤΡΟΥ

Για να ανατρέξουμε στον καθορισμό του εορτασμού της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου πρέπει να αναφερθούμε πρώτα στην οργάνωση στο πλαίσιο της οποίας ο εορτασμός αυτός καθιερώθηκε. Πρόκειται για το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου (ΔΙΘ), τη σημαντικότερη διεθνή μη κυβερνητική οργάνωση στον τομέα της θεατρικής τέχνης¹, που συστήθηκε το 1948 στην Πράγα, με πρωτοβουλία της Ουνέσκο και προσωπικοτήτων του θεάτρου και του χορού, και με αποστολή την προώθηση των παραστατικών τεχνών² στο πλαίσιο των αρχών της για τη διεθνή κατανόηση και την ειρήνη, τη στήριξη της πολιτιστικής έκφρασης χωρίς διακρίσεις ηλικίας, φύλου, πεποιθήσεων ή εθνικότητας, την κατάλληλη εκπαίδευση και τη διεθνή συνεργασία.

Στο 9^ο παγκόσμιο συνέδριο του ΔΙΘ το 1961 στη Βιέννη, ο Φινλανδός σκηνοθέτης Arvi Kivimaa πρότεινε να καθιερωθεί μια μέρα κατ'έτος ως Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου. Ως τέτοια ορίστηκε η 27^η Μαρτίου, μέρα που άρχισε, το 1962, το Θέατρο των Εθνών³ στο Παρίσι⁴. Την εορτάζουν όλοι όσοι συμμερίζονται τη σημασία του θεάτρου στην παιδεία και την κοινωνία, και την θεωρούν ευκαιρία να δίδεται ένα σήμα προς την ενδυνάμωσή του. Με αυτό το πνεύμα οι εκπρόσωποι των εφτά ελληνικών θεατρικών ομάδων που λειτουργούν στο Βέλγιο – σύντομα προστίθεται και 8η! – αποδεχθήκαμε ομόφωνα την πρόταση του εξ ημών Τάσου Νυχά να συμμετάσχουμε από φέτος στον εορτασμό αυτό. Είχαμε την ιδιαίτερη τιμή να δεχθεί να είναι μαζί μας και να μας μιλήσει ο κ. Θεοδωρής Αμπαζής, Αναπληρωτής Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Το ετήσιο μήνυμα

Στο πλαίσιο του ετήσιου εορτασμού, το ΔΙΘ καλεί κάθε φορά μια προσωπικότητα διακεκριμένη στον τομέα του θεάτρου να απευθύνει ένα μήνυμα (*World Theatre Day Message*), μεταδιδόμενο σε 20 γλώσσες, με το οποίο να μοιράζεται με τους απανταχού της γης αποδέκτες τις επίκαιρες σκέψεις του. Το πρώτο μήνυμα απηύθυνε ο Ζαν Κοκτώ το 1962. Ο Ντάριο Φό, στο μήνυμά του το 2013, αναφέρθηκε στις σκληρές διώξεις του θεάτρου από στενοκέφαλες και μισαλλόδοξες ιδεολογίες⁵. Το περυσινό μήνυμα απηύθυνε η Isabelle Huppert. Σημειώνουμε μια χαρακτηριστική φράση της: «*Το θέατρο για μένα είναι ο άλλος, είναι ο διάλογος, η απουσία του μίσους*»⁶. Το μήνυμα του 2001 απηύθυνε ο Ιάκωβος Καμπανέλλης. Τελείωνε ως εξής: «*Η τέχνη του θεάτρου τρέφεται από τα ψυχικά συστατικά της και συνεπώς μπορεί να αναγεννάται κάθε χιλιετηρίδα και θα συνεχίσει να υπάρχει όσο ο Άνθρωπος θα παραμένει ο φυσικός καρπός της αγάπης*»⁷.

Εφέτος έχουμε πέντε μηνύματα, ένα για κάθε ήπειρο, διότι έτσι αποφάσισε το ΔΙΘ, λόγω της 70ής επετείου του (1948-2018). Το μήνυμα για την Ευρώπη απευθύνει ο βρετανός ηθοποιός, συγγραφέας και σκηνοθέτης Simon McBurney. Αναφέρεται στις ελληνικές ρίζες των λέξεων *drama* και *theatre*, στο θέατρο της Επιδαύρου, στο κλείσιμο των συνόρων και στα σχέδια χτισίματος τειχών που να χωρίζουν χώρες-λαούς. Το μήνυμά του είναι ένα δείγμα για το πόσο κοντά στα μεγάλα προβλήματα του σήμερα είναι η θεατρική σκέψη και πράξη. Ο βρετανός δημιουργός σημειώνει ότι το σύνορο της ατομικής συνείδησης του καθενός μας δεν έχει σύνορα, και αυτή την αλήθεια τη μοιράζονται κάθε βράδυ

ηθοποιοί και θεατές, και θα εξακολουθούν να το κάνουν παντού όπου μπορεί να διηγηθεί κανείς μια ιστορία – από τα θέατρα και όπερες των μεγάλων πόλεων μέχρι τα στρατόπεδα προσφύγων. Καταλήγει λέγοντας ότι το παρόν και το μέλλον είναι αδιαίρετα, και κανένας τύραννος δεν θα μπορέσει ποτέ να σπάσει την αλυσίδα της ανθρώπινης κοινότητας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να παραθέσω ένα απόσπασμα από την κωμωδία του Σαίξπηρ *Αγάπης Αγώνας Αγονος*, όπου η Ροζαλίνα – μία από τις τέσσερις κυρίες στις οποίες ο Βασίλιάς της Ναβάρρας και τρεις άρχοντές του εξομολογούνται τον έρωτά τους, λέει στον ένα από αυτούς, τον Μπιρόν:

«Σ'αρέσει να πληγώνεις τους ανθρώπους (...)

Ξερίζωσε από το μυαλό σου

αυτό το χόρτο το φαρμακερό, κι αν θες να με κερδίσεις,

ένα χρόνο καθημερινά να επισκέπτεσαι

σιωπηλούς αρρώστους, να συζητάς με φουκαράδες

που βογκάν, να βάλεις στόχο να τους κάνεις (...)

με τη μεγάλη σου εξυπνάδα, να γελάσουν. (...)

Έτσι μονάχα θα νικήσεις το σκωπτικό σου πνεύμα

που χαίρεται το μάταιο χειροκρότημα

του επιπόλαιου κοινού, όπως ένας παλιάτσος.»⁸

Στην πορεία μας στο θέατρο, θα πρότεινα αυτό το κείμενο ως πολικό αστέρι – κι αν δεν το φτάνουμε ίσως ποτέ, είναι εκεί για να μας κατευθύνει όταν χανόμαστε.

Αριστείδης Λαυρέντζος

¹ Ιστότοπος: www.iti-worldwide.org/fr/index.html Βλ. επίσης λήμμα «International Theatre Institute» στο Jonathan LAW, *The Methuen Drama – Dictionary of the Theatre*, Bloomsbury, 2011.

² Performing arts / Arts de la Scène, που έχουν ως αντικείμενο τις παραστάσεις ζωντανού θεάματος, ήτοι κυρίως το θέατρο, τη μουσική, το χορό.

³ Το Θέατρο των Εθνών (Théâtre des Nations), ένα ετήσιο φεστιβάλ θεάτρου παγκόσμιας εμβέλειας, είναι και αυτό δημιούργημα του ΔΙΘ. Άρχισε να λειτουργεί το 1957 και αποτελεί εξέλιξη του Φεστιβάλ του Παρισιού του 1954 που ήρθε τότε για πρώτη φορά στη Δύση, από το Ανατολικό Βερολίνο, το Berliner Ensemble, η υπέροχη θεατρική οργάνωση που ίδρυσε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ το 1949. (Για την περαιτέρω πορεία του Θεάτρου των Εθνών, την ίδρυση Πανεπιστημίου του και το άνοιγμά του στις πέντε ηπείρους κλπ., βλ., μεταξύ άλλων, Colin CHAMBERS, *The Continuum companion to twentieth century theatre*, London-New York 2005, σελ. 758). Το Berliner Ensemble έπαιξε στο Παρίσι το 1954 το έργο του Μπρεχτ *Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της*.

⁴ Κέντρα του ΔΙΘ υπάρχουν σε 100 και πλέον χώρες. Διεύθυνση του Ελληνικού Κέντρου του ΔΙΘ: Πειραιώς 206, Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Ταύρος, 17778, Αθήνα, Grèce. Τηλέφωνο +30 21 0330 3149. Το αντίστοιχο κέντρο στην Κύπρο: Cyprus Centre of the International Theatre Institute, 38, Regaena str., 1010, Nicosia, Cyprus. Τηλ. + 357 2267 4920. Για το Βέλγιο, μιας από τις 8 ιδρυτικές χώρες του ΔΙΘ, βλ. <http://www.aml-cfwb.be/catalogues/general/editeurs/6147>

⁵ Βλ. ολόκληρο το μήνυμα του Ντάριο Φο: http://www.world-theatre-day.org/pdfs/WTDFo_2013_en.pdf

⁶ Βλ. ολόκληρο το μήνυμα της Isabelle Huppert, στα ελληνικά: http://www.xworld-theatre-day.org/pdfs/WTDFHuppert_2017_Greek_Cyprus.pdf

⁷ Βλ. το μήνυμα του Ιάκωβου Καμπανέλλη, καθώς και όλα τα μηνύματα από το 1962 μέχρι το 2018, στην ιστοσελίδα <http://www.world-theatre-day.org/pastmessageauthors.html>

⁸ Σαίξπηρ, *Love's Labour's Lost / Αγάπης Αγώνας Αγονος*, σκηνή 5.2, στίχ. 777 επ., μετάφραση Στρατή Πασχάλη, Μεταίχμιο, 2003, σ. 130

Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών

Η Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών σύμφωνα με το καταστατικό της το οποίο χρονολογείται από το 1945 (κατάθεση καταστατικού 1943) οπότε και ιδρύθηκε, αναπτύσσει μεταξύ άλλων δραστηριότητες πολιτιστικού περιεχομένου για τους Έλληνες της ευρύτερης περιοχής Βρυξελλών, επίσης όμως κατά περίπτωση για όλους τους κατοίκους της πόλεως, με βελγική ή άλλη υπηκοότητα. Μεταξύ των δραστηριοτήτων αυτών είναι και το θέατρο. Ήδη στην πρώτη αρχή της δεκαετίας του 1980 η ελληνική κοινότητα ανέβασε τρία έργα: *Φον Δημητράκης* του Δημήτρη Ψαθά, *Γκόλφω* του Σπυρίδωνος Περσιιάδη και *Το Όραμα του Λυτρωμού*, ένα πατριωτικό έργο του Λάμπρου Μάλαμα για την Ήπειρο.

Μία νέα χρυσή περίοδος για το θέατρο της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών ανοίγει στις αρχές της δεκαετίας του 90. Πρώτο έργο το *Ζητείται ψεύτης* του Δημήτρη Ψαθά. Παρουσιάστηκε στις Βρυξέλλες και στο Σαρλερουά, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Συλλόγου Ηπειρωτών. Στην πρεμιέρα της παράστασης στο πολιτιστικό κέντρο «Ζακ Φρανκ» των Βρυξελλών παρευρέθηκε και η κόρη του Δημήτρη Ψαθά, Μαρία, η οποία και μίλησε για το έργο του πατέρα της. Ακολουθεί το *Μια Ιταλίδα από την Κυψέλη* των Πολύβιου Βασιλειάδη και Νίκου Τσιφόρου, το *Κάτι κουρασμένα παλικάρια* των Κώστα Πρετεντέρη και Ασημάκη Γιαλαμά, το *Δεν είμαι εγώ ή η λογική* του Γρηγορίου Ξενόπουλου, *Δεσποινίς ετών 39* του Αλέκου Σακελλάριου, *Η Γυναίκα μου τρελάθηκε* των Πολύβιου Βασιλειάδη και Νίκου Τσιφόρου και τα έργα του Δημήτρη Ψαθά, *Οι ατίθασοι*, *Ο Αχόρταγος*, *Ξύπνα Βασίλη*, *Η χαρτοπαίχτρα*, *Φωνάζει ο κλέφτης* και άλλα.

Από τα τελευταία έργα που ξεχώρισαν είναι *Οι Συμπέθεροι από τα Τίρανα* των Ρέππα-Παπαθανασίου που ξαναπαίχθηκε σε σειρά 6 παραστάσεων μετά από τις 6 πρώτες αρχικές. Στην αποψινή εκδήλωση για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου θα παιχθούν σκηνές από αυτό το έργο.

Τα παραπάνω έργα της δεκαετίας του 90 και μετά σκηνοθέτησε ο Δημήτρης Αργυρόπουλος, απόφοιτος της Σχολής Σταυράκου και σημερινός πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών. Στους σκηνοθέτες έργων της Θεατρικής Ομάδας της Ελληνικής Κοινότητας θα πρέπει επίσης να αναφερθούν και ο Τάσος Νυχάς που σκηνοθέτησε τους «Επιτρέποντες» του Μενάνδρου και ο Γιάννης Γαβράς που σκηνοθέτησε το έργο «Το φιντανάκι» του Παντελή Χορν» σε συμπαραγωγή με την Ένωση Μακεδόνων Βελγίου και υπεύθυνο παραγωγής τον Αριστείδη Λαυρέντζο.

Ο θίασος της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ηθοποιούς από όλα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας των Βρυξελλών να εκφραστούν στη θεατρική τέχνη με το πηγαίο ταλέντο τους και χωρίς καμία περιττή επιτήδευση. Τέτοια είναι πράγματι η θεατρική έκφραση που πρωτανεύει στην Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών. Απλότητα, εγκαρδιότητα, χιούμορ. Πολλοί από τους ηθοποιούς της στη συνέχεια έπαιξαν και παίζουν σε άλλες θεατρικές ομάδες της πόλης. Ανοιχτή σε όλους τους ελληνικούς θιάσους της πόλης η Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών συνέβαλε στη δημιουργία ή/και στήριξή τους κάθε φορά που χρειάστηκε.

Για παράδειγμα ο βασικός σκηνοθέτης της Δημήτρης Αργυρόπουλος ήταν ιδρυτικό στέλεχος του Ελληνικού θεάτρου Βελγίου το 1992. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην αίθουσα της Ελληνικής κοινότητας έγινε η ιδρυτική γενική συνέλευση του εν λόγω θιάσου.

Τέλος η Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών στηρίζει τις αρχές και τις αξίες του Διεθνούς Ινστιτούτου θεάτρου και της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου με βάση την απαγόρευση κάθε διάκρισης στην άσκηση της θεατρικής τέχνης και τη συμβολή στην παγκόσμια ειρήνη.

Λίγα λόγια για το έργο *Συμπέθεροι από τα Τίρανα* των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου

Το σύγχρονο και επίκαιρο έργο με αφορμή τις πολιτισμικές ανακατατάξεις που συμβαίνουν στην Ελλάδα τα τελευταία 20 χρόνια, μετά την μαζική εισροή μεταναστών από πρώην κομμουνιστικές χώρες και κυρίως από την Αλβανία, αφηγείται την ιστορία αγάπης δύο νέων με φόντο τον συντηρητισμό και την αδιαλλαξία της κοινωνίας. Η Λίτσα από την Ελλάδα και ο Άλφρεντ από την Αλβανία, ως άλλοι «Ρωμαίος και Ιουλιέτα», γνωρίζονται και ερωτεύονται στο Λονδίνο και πριν παντρευτούν επισκέπτονται τους γονείς της νύφης στην Ελλάδα, για την απαραίτητη γονική ευχή. Οι κωμικές καταστάσεις που ακολουθούν με τις ατελείωτες παρεξηγήσεις και καβγάδες των ακατάδεκτων και αλαζόνων συγγενών δίνουν στο κοινό άφθονο γέλιο αλλά και τροφή για σκέψη. Οι έξυπνοι διάλογοι σατιρίζουν έντεχνα τον επαρχιωτισμό και την έπαρση της νεόπλουτης ελληνικής κοινωνίας ενώ ταυτόχρονα θίγουν επίκαιρα θέματα όπως η αποδοχή του «άλλου» και η ανοχή του διαφορετικού.

Φωτογραφία από την παράσταση του 2011 στο Θέατρο Tomberg στις Βρυξέλλες σε σκηνοθεσία Δημήτρη Αργυρόπουλου, με τους: Τούλα Μονογιού, Τάσσο Φιλιππίδη, Στεφανία Πανταζή, Μαρήνη Τζιώτη, Νίκο Τσουλάκο, Δανίδ Λούκο, Ντανιέλ Αναστόπουλο, Rolleinde Dumont, και Γιώργο Μαγκλή.

Επικοινωνία: dimitri.argyropoulos@outlook.be

Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι

Η περιπέτεια του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου ξεκίνησε τον Φεβρουάριο του 1984: Έλληνες υπάλληλοι των κοινοτικών οργάνων ίδρυσαν μια θεατρική ομάδα στα πλαίσια μιας κοινής ομάδας των οργάνων όχι μόνο από αγάπη για το θέατρο αλλά και από ανάγκη για μια αμεσότερη κοινωνική σχέση απαραίτητη στις συνθήκες ζωής των Βρυξελλών τα πρώτα χρόνια μετά την ένταξη. Αν και αποτελείται, κυρίως, από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων, η ομάδα είναι ανοιχτή σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για το θέατρο. Άλλωστε δεν έχει καταστατικό, δεν έχει εκλεγμένα ούτε διορισμένα όργανα, δεν έχει οικονομική, πολιτική ή άλλη εξάρτηση. Με πολλή προσωπική δουλειά και χωρίς καμιά εξωτερική ενίσχυση -οικονομικής (προσπαθούμε να ισοσκελίζουμε τα έσοδα με τα έξοδα, χωρίς πάντα να το καταφέρνουμε) ή άλλης μορφής- με τη βοήθεια μόνο όσων συμμετέχουν κάθε φορά καταφέρνει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας κατ'εξοχήν ερασιτεχνικής ομάδας που είναι αναγκασμένη να λειτουργεί με αρκετούς περιορισμούς.

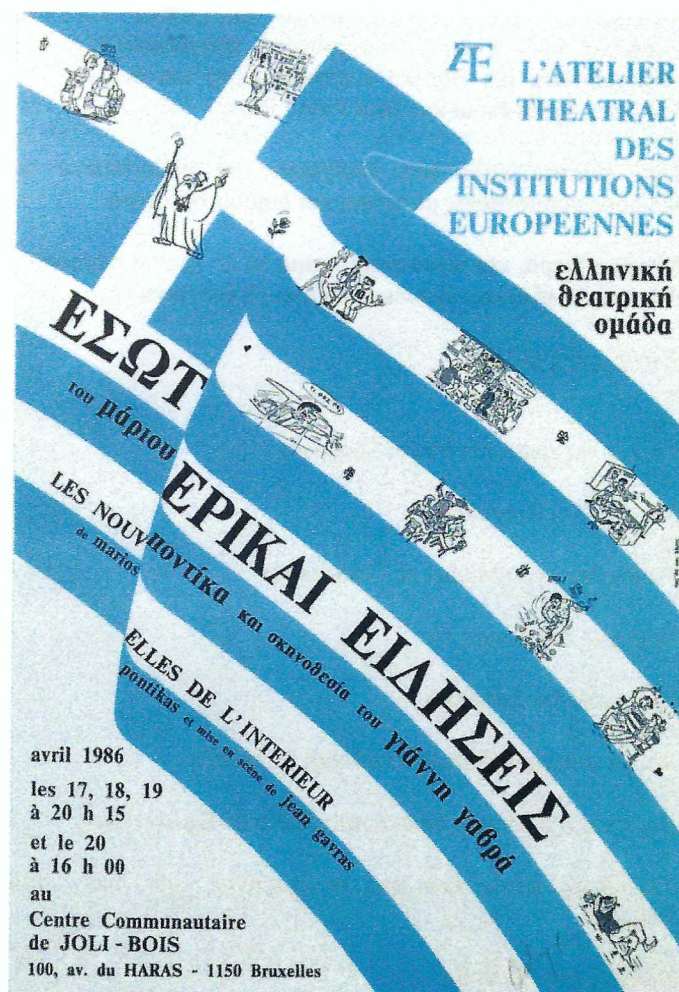
Το πρώτο έργο ανέβηκε τον Ιούνιο του 1985: ένα άπαιχτο έως τότε έργο του Γιώργου Σκούρτη, *Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης* και ο συγγραφέας τίμησε με την παρουσία του την πρώτη αυτή ιστορική παράσταση. Από τότε η Ομάδα ανέβασε με τον αυθορμητισμό και τη δυναμική του ερασιτέχνη πολλά έργα του Ελληνικού ρεπερτορίου, από κλασικά αρχαίων συγγραφέων, όπως του Αριστοφάνη, έως σύγχρονα έργα νέων δημιουργών, όπως των Γ. Παλούμπη, Δ. Ηλιόπουλου, Α. Δήμου, Α. Στάικου, Β. Μαυρογεωργίου.

Ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς της Ομάδας αποτέλεσε το θέατρο «και για παιδιά και με παιδιά». Πολλές γενεές παιδιών από 5 ετών έως 17 ετών πέρασαν από τη σκηνή του θεάτρου από το 1996 έως το 2008 και γαλουχήθηκαν στα μυστικά της εξαιρετικής αυτής τέχνης πλουτίζοντας τον εαυτό τους, αλλά και διασκεδάζοντας το κοινό των Βρυξελλών. Μεταξύ αυτών η Δάφνη Ιωακειμίδου -Πατακιά που μετά την αποφοίτησή της από το Εθνικό Θέατρο κάνει εξαιρετική καριέρα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, στο θέατρο και τον κινηματογράφο.

Η ομάδα μας συμμετείχε μέχρι σήμερα σε τέσσερα διαγωνιστικά Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου:

- Με το έργο *Νταλίκα* της Κωστούλας Μητροπούλου στο Θεατρικό Διαγωνισμό του Δήμου Ιθάκης, το Σεπτέμβριο του 1987. Διακρίθηκε με το βραβείο της “καλύτερης παράστασης πρωτόπαιχτου έργου” (δεύτερο από πλευράς σπουδαιότητας) και το βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου.
- Με το έργο *Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;* της Χρύσας Σπηλιώτη στο 30ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2014. Διακρίθηκε με το βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου (για δύο μέλη μας), το βραβείο Μουσικής Επένδυσης και έπαινο Σκηνοθεσίας.
- Με το έργο *Καπνοκράτωρ*, του Ανδρέα Στάικου στο 5ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ιεράπετρας τον Οκτώβριο του 2015. Διακρίθηκε με το βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου και έπαινο Α΄ Γυναικείου ρόλου.
- Με το έργο *Η κόμισσα της φάμπρικας*, των Α.Γιαλαμά-Δ.Πρετεντέρη, στο 32ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2016. Διακρίθηκε με τα εξής βραβεία: Βραβείο Κοινού, βραβείο Α΄ Ανδρικού Ρόλου, βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου, βραβείο Μουσικής Επιμέλειας και έπαινο ερμηνείας γυναικείου ρόλου. Η Ομάδα μας ήταν επίσης υποψήφια για το Βραβείο της Καλύτερης Παράστασης και το βραβείο Μουσικής Επιμέλειας.

Η ομάδα μας επέλεξε να παρουσιάσει στη σημερινή εκδήλωση ένα σκετς από το έργο του Μάριου Ποντίκα *Εσωτερικά Ειδήσεις*. Το έργο αυτό ήταν το δεύτερο χρονολογικά που ανέβασε η Ομάδα μας το 1986, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά. Το συγκεκριμένο σκετς με τίτλο «Ο τιμωρημένος Έλληνας, σκηνή από άλλο έργο» είχαν «ζωντανέψει» ο Αριστείδης Λαυρέντζος, ιδρυτής αργότερα της θεατρικής ομάδας ΘΕΣΠΙΣ, και η Ελένη Παπαγεωργίου. Ο Γιώργος Στρογγύλης που παρουσιάζει σήμερα το σκετς συμμετείχε επίσης σε εκείνη την παράσταση σε άλλους ρόλους. Άλλα τέσσερα, ακόμη ενεργά, μέλη μας συμμετείχαν επίσης τότε: Α. Ιωακειμίδης, Γ. Αλεξάκης, Π. Πιπλής και Β. Κάζιρα. Την αφίσα της παράστασης (παρατίθεται εδώ), είχε φιλοτεχνήσει ο Θόδωρος Κασάπης:

Η επιλογή αυτού του σκετς έγινε όχι μόνο για να θυμίσει τα πρώτα βήματα μιας μακρόχρονης και σταθερής πορείας αλλά και γιατί είναι χαρακτηριστικά και επώδυνα επίκαιρο.

Ευχαριστούμε το κοινό των Βρυξελλών για τη διαχρονική υποστήριξη των προσπαθειών μας.

Η Ομάδα

Επικοινωνία: tasos.nychas@gmail.com

Y-GREC

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το Μάιο του 1992 μαζί με δυο στενούς μου φίλους, τον Gérard Emion και τον Luc Battieuw, ιδρύσαμε τη θεατρική ομάδα Y-GREC.

Μαζί μας, γαλλόφωνοι και ελληνόφωνοι ηθοποιοί που είχαν παίξει σε έργα που είχα σκηνοθετήσει με άλλες ομάδες. Μας ακολούθησαν.

Όταν ξεκινήσαμε είχαμε πει: "Θα ανεβάζουμε διαφορετικά θεάματα σε διαφορετικούς χώρους". Η θεατρική όμως πραγματικότητα δεν διευκόλυνε πάντα αυτή μας την ευχή. Ανεβάσαμε στα γαλλικά ελληνικές τραγωδίες (Πέρσες, Αντιγόνη, Ηλέκτρα, Βάκχες, Τρωάδες), σύγχρονο και κλασικό ρεπερτόριο, έναν Βέλγο συγγραφέα και στα ελληνικά δύο Έλληνες σύγχρονους συγγραφείς (Λούλα Αναγνωστάκη και Βασίλη Κατσικονούρη) και ένα ζευγάρι Γάλλων, Agnès Jaoui και Jean-Pierre Bacri.

Όσο είμαστε καλά και αντέχουμε, θα συνεχίσουμε να κάνουμε παραστάσεις με αγάπη και δημιουργικότητα.

Μέχρι σήμερα, και αφού γιορτάσαμε τα 25 χρόνια παρουσίας μας στις Βρυξέλλες, έχουμε ανεβάσει 18 θεατρικά έργα.

Έργα στα Γαλλικά

Τρελός για έρωτα, του Sam Sheppard

Πέρσες, του Αισχύλου

Pantagleize του Michel de Ghelderode

Ηλέκτρα, του Σοφοκλή

Αντιγόνη, του Σοφοκλή

Απόψε αυτοσχεδιάζουμε, του Luigi Pirandello

Ζορμπάς ο Έλληνας (διασκευή) του Νίκου Καζαντζάκη

Τελευταίες τύψεις πριν από τη λησμονιά, του Jean - Luc Lagarce

Βάκχες, του Ευριπίδη

Η ερωτευμένη υπηρέτρια, του Carlo Goldoni

Ξενοδοχείο ο Παράδεισος, του Georges Feydeau

Το ραφτάδικο, του Jean-Claude Grumberg

Ο γλάρος, του Anton Tchekhov

Τρωάδες, του Ευριπίδη (διασκευή J.-P. Sartre)

Λυσσασμένη γάτα, του Tennessee Williams

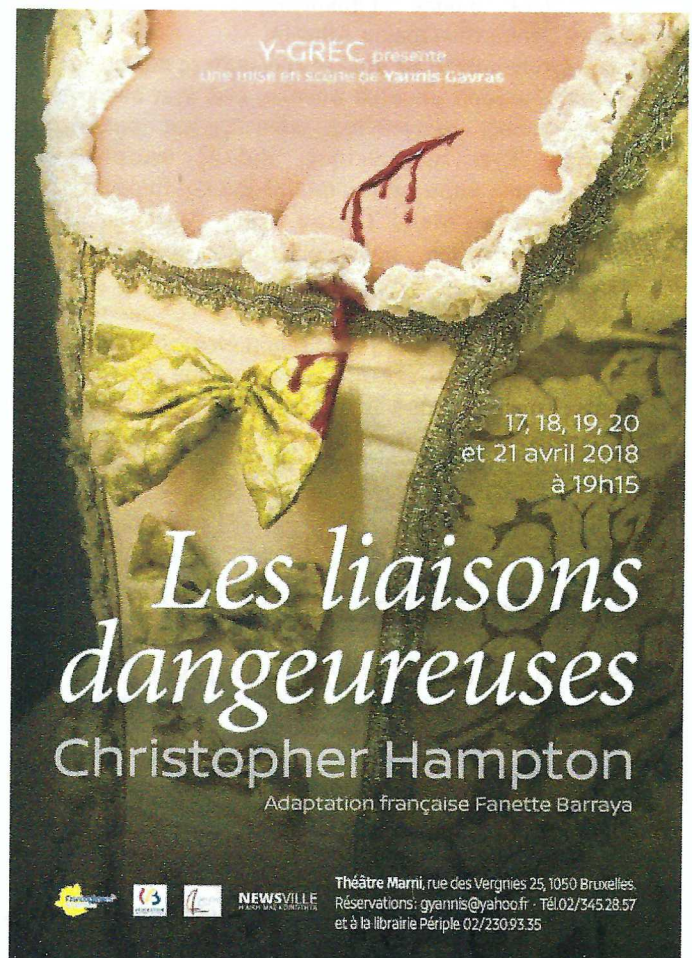
Έργα στα Ελληνικά

Ο ήχος του όπλου, της Λούλας Αναγνωστάκη

Κάτι από οικογένεια, των J.L. Bacri και Agnes Jaoui

Το γάλα, του Βασίλη Κατσικονούρη

Η Ομάδα μας συμμετέχει σήμερα με το τραγούδι «Ο Ηθοποιός» που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη μουσική παράσταση *Οδός Ονείρων* του Μάνου Χατζιδάκι την δεκαετία του 1960 στο θέατρο ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ στην Αθήνα. Το είχε τραγουδήσει ο Δημήτρης Χορν, γνωστός πρωταγωνιστής της Αθηναϊκής σκηνής. Με τα χρόνια το τραγούδι αυτό έγινε κλασικό και η εκτέλεση εντυπωσιακή. Με την ευκαιρία της συμμετοχής της Ομάδας μας στον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου, νομίζουμε ότι αυτό το διαχρονικό τραγούδι την τιμά ιδιαίτερα.

Η αφίσα από το επόμενο έργο της Ομάδας..

Επικοινωνία: gyannis@yahoo.fr

Θοδωρής Αμπαζής:

Αναπληρωτής Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1967.

Με υποτροφία από το Ίδρυμα Α. Ωνάσης, σπούδασε σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας στη Μουσική Ακαδημία της Ουτρέχτης (1989-1993). Παράλληλα συνεργάστηκε με την Ακαδημία Θεάτρου της Ουτρέχτης σε μουσικοθεατρικές παραγωγές και σεμινάρια (1989-1993). Την περίοδο 1993-95 διεύθυνε τις γνώσεις του στη σύνθεση δίπλα στον καθηγητή Δημήτρη Τερζάκη, στη Μουσική Ακαδημία της Βέρνης. Από το 2012 έως το 2015 υπήρξε Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας και από το 2010 έως το 2012 Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας. Από το 2004 έως το 2010 διετέλεσε Ταμίας, Γενικός Γραμματέας και Αντιπρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου της Unesco.

Το 2006, του απονεμήθηκε από το Μουσείο Θεάτρου το βραβείο «Δημήτρης Μητρόπουλος» για τη μουσική του στις παραστάσεις «Όνειρο» και «Οι τρεις αδελφές- Ut Consecutivum».

Διδάσκει Σκηνική Σύνθεση στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, Υποκριτική-Αυτοσχεδιασμό στη Δραματική Σχολή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας ενώ από το 2006 έως το 2014 δίδαξε Υποκριτική-Αυτοσχεδιασμό στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών.

Έργα του έχουν παιχτεί σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις και στις Η.Π.Α. από διάφορα μουσικά σύνολα, ενώ έχει συνεργαστεί με χορογράφους, σκηνοθέτες, ποιητές και εικαστικούς καλλιτέχνες. Έχει σκηνοθετήσει πολλές θεατρικές και μουσικοθεατρικές παραστάσεις σε Ελλάδα και Ευρώπη.

Το 1997 ίδρυσε το Music Theatre Group Amsterdam με το οποίο πραγματοποίησε μουσικοθεατρικές παραγωγές και σεμινάρια.

Το 2000 ίδρυσε μαζί με τις ηθοποιούς Τζ. Δαλιάνη, Μ. Καλλιμάνη και Δ. Σαριδάκη την Ομάδα Θεάτρου ΟΠΕΡΑ με σκοπό την έρευνα και εξέλιξη του μουσικού θεάτρου. Στις παραγωγές αυτής της ομάδας αναλαμβάνει τόσο τη μουσική σύνθεση, όσο και την σκηνοθεσία.

Συντελεστές της εκδήλωσης:

Αφίσα: Γεωργία Νομικού

Τεχνική Διεύθυνση: Γεωργία Νομικού και Tom Jacobs

Ενδυματολογική επιμέλεια, μακιγιάζ, επιμέλεια φωτισμών, επιλογή μουσικής και ήχων: Οι Ομάδες

Φροντιστές σκηνής: Απόστολος Ιωακειμίδης, Γεωργία Μανδέκη, Έφη Σπύρου, Δημήτρης Στασινόπουλος και Νικόλαος Στρουμπούλης

Επιμέλεια εντύπου Προγράμματος (με βάση υλικό που παρείχε κάθε ομάδα): Τάσος Νυχάς

Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών

Απόσπασμα από το έργο των Ρέππα-Παπαθανασίου *Συμπέθεροι από τα Τίρανα*.

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Αργυρόπουλος

Ερμηνεύουν: Γιώργος Μαγκλής, Τούλα Μονογιού και Τάσος Φιλιππίδης

Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι

Σκετς από το έργο του Μάριου Ποντίκα *Εσωτερικάί ειδήσεις*, «Ο τιμωρημένος Έλληνας, σκηνή από άλλο έργο».

Σκηνοθεσία: Τάσος Νυχάς,

Ερμηνεύουν: Αγγελική Καλλιάνου και Γιώργος Στρογγύλης

Y-GREC

Το τραγούδι «Ο Ηθοποιός» σε μουσική και στίχους του Μάνου Χατζιδάκι.

Σκηνοθεσία: Γιάννης Γαβράς,

Ερμηνεύουν: Στέλλα Ανδρουλάκη, Βασιλική Βήδενμαϊερ και Γιάννης Γαβράς, στο ακορντεόν η Βασιλική Βήδενμαϊερ

Ελληνικό Θέατρο Βελγίου

Απόσπασμα από την μονόπρακτη κωμωδία του Ιάκωβου Καμπανέλλη *Ο επικήδειος*.

Σκηνοθεσία: Γιάννης Γαβράς

Ερμηνεύει: Γιώργος Ανδρονίδης

Λύκειο των Ελληνίδων Βρυξελλών

Το μονόπρακτο της Λούλας Αναγνωστάκη *Ο Ουρανός κατακόκκινος*.

Σκηνοθεσία: Γιάννη Οικονομίδη και Μαρίας Καραχάλιου

Ερμηνεύει: Άννα-Μαρία Λυμπεροπούλου

ΘΕΣΠΙΣ Βρυξελλών

Η μονόπρακτη κωμωδία του Άντον Τσέχωφ *Πρόταση γάμου*.

Μετάφραση και Σκηνοθεσία: Αριστείδης Λαυρέντζος

Ερμηνεύουν: Βασίλης Μάγνης, Δημήτρης Στασινόπουλος και Μελίνα Στρούγγη

NOTA THEATRALE

Ο μονόλογος της Σάρα Κέιν από το *Λαχταρώ (Crave)*.

Σκηνοθεσία: Βούλα Καγιάσα

Ερμηνεύει: Γιώτα Τσελέπη

Ελληνικό Θέατρο Βελγίου

Το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου (ΕΘΒ) γιόρτασε πρόσφατα τα 25 χρόνια από την ίδρυση του. Αρχές της δεκαετίας του 90, μια ομάδα Ελλήνων των Βρυξελλών με αγάπη και μεράκι για τα γράμματα και τη θεατρική τέχνη, με κίνητρο την προσφορά, τη δημιουργία και τη συμμετοχή στα κοινά ξεκίνησαν τις πρώτες θεατρικές εκδηλώσεις που οδήγησαν στη δημιουργία του ΕΘΒ (1992).

Στόχος του ήταν και παραμένει η προώθηση κυρίως Ελλήνων θεατρικών συγγραφέων στον ελληνισμό και στους ελληνοφώνους του Βελγίου μέσα από το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων.

Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου έχει ανεβάσει πάνω από 30 ελληνικά και ξένα θεατρικά έργα, μεταξύ των οποίων και έργα των Καμπανέλλη, Κεχαΐδη, Χαβιαρά, Κορρέ, Αναγνωστάκη, Μάτεσι κ.α.. Τα έργα ανέβηκαν κάτω από τις σκηνοθετικές οδηγίες ερασιτεχνών και επαγγελματιών παραγόντων (σκηνοθέτες, φωτιστές, κλπ) και τη συμμετοχή κατά κύριο λόγο ερασιτεχνών ηθοποιών που ζουν και εργάζονται στην πόλη μας. Στο παρελθόν έχουν σκηνοθετήσει οι Βάσος Ανδρονίδης, Πέτρος Σεβαστίκογλου, Κώστας Λαμπρούλης, Γιάννης Οικονομίδης και Εύη Οικονομίδη. Τα τελευταία χρόνια σκηνοθετεί σε σχεδόν μόνιμη βάση ο Γιάννης Γαβράς με επιτυχή διαλείμματα από ανερχόμενους νέους σκηνοθέτες (Ι. Κατσάνος, Τ. Χρυσανθόπουλος, Ι. Αμπαζής, Π. Γουργιώτης).

Το Μάιο του 2017 το ΕΘΒ συμμετείχε με επιτυχία στο 1ο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ηρακλείου Κρήτης με το έργο *Εφτά λογικές απαντήσεις*, του Α. Προυσαλίδη, σε σκηνοθεσία Πάνου Γουργιώτη. Απέσπασε τα εξής βραβεία: σκηνογραφίας (για τον Πάνο Γουργιώτη), φωτισμού (για τη Μαρία Βενετάκη), αφίσας (για τη Γεωργία Νομικού), 3ο βραβείο κοινού (για το έργο), και επαίνους ερμηνείας για την Εύη Στοιδου και το Δημήτρη Μαλαφέκα.

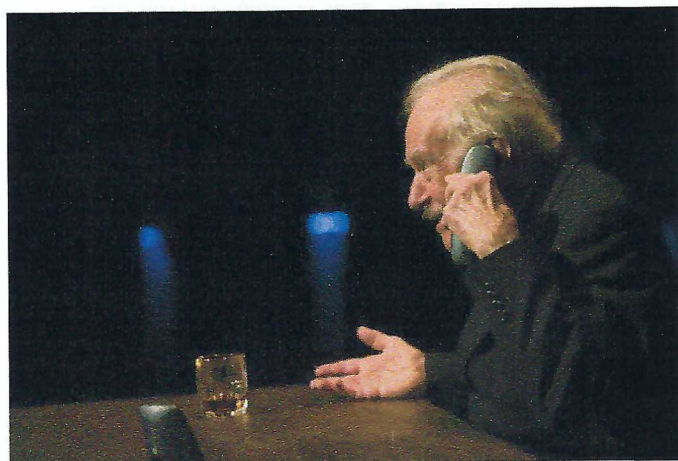

Λίγα λόγια για το έργο Ο επικήδειος

Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης, σε ένα από τα πιο ώριμα και πιο σαρκαστικά και κωμικά του έργα, παρουσιάζει μια μικρογραφία της ελληνικής κοινωνίας και σατιρίζει τη ματαιοδοξία και το “φαίνεσθε”, την επιφάνεια των πραγμάτων. Είναι ένας μονόλογος που σχολιάζει με καυστικό χιούμορ και σαρκασμό τη ματαιοδοξία των ανθρώπων και ιδιαίτερα των ανθρώπων των γραμμάτων και των τεχνών που στο τέλος της ζωής τους ανάβει η σπίθα για υστεροφημία. Βάζει τον ήρωά του, έναν ηλικιωμένο συγγραφέα, να παρακολουθεί τις κηδείες φίλων και συναδέλφων του και επιστρέφοντας στο σπίτι του να τηλεφωνεί στον Τάσο, φίλο του συγγραφέα, και να προσπαθεί, με τεχνάσματα, να τον πείσει να γράψουν ο ένας τον επικήδειο του άλλου, πριν πεθάνουν. Θα δούμε την ανθρώπινη ματαιοδοξία σε όλο της το μεγαλείο, να εκφράζεται ακόμη και με τρόπους ανήθικους, ακόμα και μετά θάνατον, προκειμένου να επιτύχει την υστεροφημία και κατ’ επέκταση την παράταση της ύπαρξής. Στην παράσταση επικρατεί μία σατιρική και άκρως χιουμοριστική διάθεση καταφέροντας να της προσδώσει έναν μυστηριακό και ιδιαίτερα κωμικό χαρακτήρα.

...και για τον πρωταγωνιστή του Γιώργο Ανδρονίδη

Από τα ιδρυτικά μέλη του Ελληνικού Θεάτρου Βελγίου, επί σειρά ετών Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, επίτιμο μέλος πια, ο Γιώργος Ανδρονίδης συμμετέχει πάντα ενεργά στις παραστάσεις μας. Ο σημερινός μονόλογος ανέβηκε προς τιμή του, με τον ίδιο να πρωταγωνιστεί, στα πλαίσια του εορτασμού των 25 ετών της ομάδας μας.

Επικοινωνία: ellitheabe@gmail.com

Θεατρική Ομάδα Λυκείου των Ελληνίδων Βρυξελλών

Η Θεατρική Ομάδα του ΛΕΒ δημιουργήθηκε το 1998 στο πλαίσιο των πολιτιστικών εκδηλώσεων του ΛΕΒ το οποίο ιδρύθηκε το 1992 με σκοπό την καλλιέργεια και προώθηση της εθνικής πολιτισμικής κληρονομιάς. Το ΛΕΒ προσπαθεί να υπηρετήσει και να μυήσει τους φίλους του στην παράδοση με μέσα συγκριτικά, διαδραστικά και σύγχρονα. Γιατί η παράδοση είναι σαν τους βιολογικούς οργανισμούς. Εξελίσσεται. Ξεκινάει από εκεί που μπερδεύεται η μνήμη με τον μύθο και μεταλλάσσεται, προσαρμόζεται, εμπλουτίζεται και συνεχίζει μέσα από περιβάλλοντα που και αυτά με τη σειρά τους αλλάζουν.

Στη θεατρική ομάδα συμμετέχουν παιδιά και ενήλικες που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για καλλιτεχνική δημιουργία. Μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί οι εξής παραστάσεις και δράματα: *Ήλιος, ήλιος και βροχή*, Ζ. Βαλάση (1998), *Ο αγαπητικός της Βοσκοπούλας* Δ. Κορομηλά (1999), *Ας κρατήσουν οι χοροί...* (2001), *Ελλήνων Μετανάστευση: Μνήμες* (2002), *Μισάνοιχτο παράθυρο στη μνήμη - Εκεί Πολυτεχνείο* (2003), *Να μπεις απ' το παράθυρο στη Σμύρνη* (2006), *Ο Κύκλος με τη Κιμωλία*, Μπ. Μπρεχτ μετ. Οδ. Ελύτη (2007), *Moirai@Strofilia.com* (2008), *Cine Αστέρια. Σήμερα* *Ελληνική ταινία* (2009), *Το Παραμύθι χωρίς όνομα*, Ιακ. Καμπανέλλη (2011), *Κι αν θα διψάσεις για νερό...* αφιέρωμα στον Νίκο Γκάτσο (2012), *Ένα μπαλόνι μυστικά*, Β. Παπαδημητράκη – Ν. Καραγιάννη (2012), *Μαρία Πενταγιώτισσα*, Μποστ (2013), *Ο φίλος μας ο Αίσωπος*, Γ. Νεγρεπόντη (2013), *Η Μικρή μας πόλη*, Θόρντον Ουάιλντερ μετ. Μ. Βολανάκη (2014), *Η ζωγραφιά της Χριστίνας*, Ευγ. Τριβιζά (2014), *Ο άστεγος τ' ουρανού*, (2015), *Τ' Αη Γιαννιού του Θεριστή*, (2015), *Το μαγικό βιολί*, Μ. Γραμματικάκη (2016), *Η δοκιμασία*, Άρθουρ Μύλλερ (2017).

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΟΣ

Λούλας Αναγνωστάκη

Κάποιος μετακινεί έπιπλα στον ουρανό· μάλλον αργότερα θα βρέξει. Θα ανοίξει πηγάδια μέσα μας για να μαζέψει νερό για άλλες μέρες.

Γιάννης Κοντός

Όταν τον Μάιο του 1965 είδα στο θρυλικό υπόγειο του Θεάτρου Τέχνης την Πόλη της Λούλας Αναγνωστάκη ένοιωσα μια πόρτα ν' ανοίγει στην ελληνική θεατρική γραφή. Μια γραφή που από μόνη της μας εισήγαγε, με την σκηνοθεσία του μεγάλου μάγου της σκηνής Καρόλου Κουν, στους σύγχρονους προβληματισμούς της πόλης και υποδόρια επικοινωνούσε με τα διεθνή ρεύματα της θεατρικής έκφρασης. Θα περνούσαν λίγοι μήνες για να συνειδητοποιήσω πώς το ρεύμα που με διαπέρασε ήταν αυτό του Pinter που ανατριχιαστικά μας τον παρουσίαζε ο μεγάλος δάσκαλος με τον *Επιστάτη* και λίγο μετά στον *Γυρισμό*. Δεν ξέρω αν η Αναγνωστάκη ήξερε το έργο του Pinter ή τυχαία είχε φτάσει από τις δικές της αναζητήσεις σε παρόμοιο τρόπο έκφρασης. Σήμερα οι θεατρολόγοι μας ανακαλύπτουν μια πραγματική ή εικονική συνομιλία με τους Pirandello, Shepard, Beckett και φυσικά Pinter.

Η Θεατρική Ομάδα του ΛΕΒ καταθέτει ένα ελάχιστο λουλούδι στη μνήμη της ανεβάζοντας τον μονόλογο, *Ο Ουρανός κατακόκκινος* (1998) συμμετέχοντας με τις άλλες

θεατρικές ομάδες των Βρυξελλών στον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου. Ένα συγκλονιστικό μονόλογο γεμάτο χιούμορ και αυτοσαρκασμό μέσα από τον οποίο η Σοφία Αποστόλου, η ηρωίδα του έργου ξετυλίγει την αυτοβιογραφία της. Βλέπουμε στοιχεία της διεκδίκησης της μοναδικότητας, της αξία της ερμηνείας του κόσμου με προσωπικά κριτήρια, της «έμμεσης» εισβολής από τον κοινωνικό αποκλεισμό, τη βία και τη βαρβαρότητα, την ήττα των οραμάτων, την απομυθοποίηση των συμβόλων, τον χλευασμό της έννοιας του μέσου όρου και φυσικά τη διαλεκτική του τι είναι «επανάσταση» και τέλος στοιχεία της εσωτερικής φυγής. Το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο είναι η Ελλάδα του περιθωρίου, της κομπίνας, της παράνομης μετανάστευσης και του σωματεμπορίου.

Σε μια από τις σπάνιες συνεντεύξεις της αναφέρει «Αν θα ήθελα τελειώνοντας η ζωή μου να έχει κλειστεί μέσα σ' ένα μου έργο, αυτό θα ήθελα να είναι το «Σ' εσάς που με ακούτε». Ή μάλλον στην ίδια σειρά θα τοποθετούσα και το μονόλογο «Ο ουρανός κατακόκκινος». Υπάρχουν πολλά κοινά στοιχεία σε αυτά τα δύο έργα, [...] Θυμάμαι τώρα μια φράση που λέει η ηρωίδα του: 'Εγώ δεν ρίχνω νερό στον μύλο των ισχυρών. Εγώ κάνω την δική μου επανάσταση'».

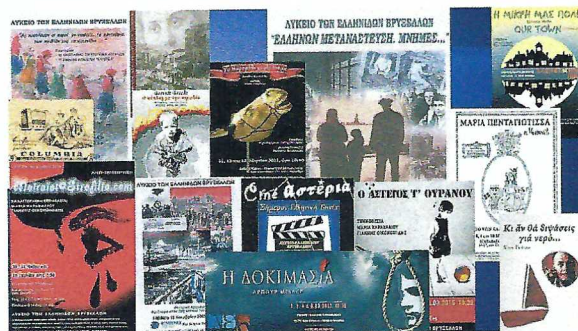
Η Λούλα Αναγνωστάκη (Θεσσαλονίκη 1928 - Αθήνα 2017) είναι μια εξαιρετική θεατρική συγγραφέας, από τις σπουδαιότερες γυναικείες μορφές των ελληνικών γραμμάτων. Μία προσωπικότητα που δύσκολα θα περιέκλειε κανείς σε ένα βιογραφικό σημείωμα ή μια μονογραφία. Όπως αναφέρει και η ίδια στην ερώτηση, ποιο εν ζωή πρόσωπο σιχαίνεται περισσότερο, η απάντησή της ήταν «Εκείνον που πιστεύει ότι με ξέρει αλλά δεν ξέρει τίποτα». Ήταν μικρότερη αδελφή του ποιητή Μανόλη Αναγνωστάκη. Σπούδασε στη Νομική Σχολή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στην Αυστρία. Παντρεύτηκε τον συγγραφέα και καθηγητή ψυχιατρικής Γιώργο Χειμωνά. Έγραψε 12 θεατρικά έργα.

«Αν μπορούσατε να διαλέξετε πώς να επιστρέψετε στη ζωή, τι θα θέλατε να είστε;»

«Μια ιδεολογία. (Με φανατισμένους οπαδούς)

Αυτό το μονόπρακτο δεν θα μπορούσε να δει το φως της σκηνής χωρίς τη σημαντική συμμετοχή της Μαρίας Καραχάλιου και την αφοσίωση της Άννας-Μαρίας Λυμπεροπούλου. Ευχαριστίες στο Δ.Σ. του Λυκείου των Ελληνίδων Βρυξελλών.

Γιάννης Οικονομίδης

Επικοινωνία: karahalioumaria@gmail.com

ioannis.economidis@gmail.com

Ο ΘΕΣΠΙΣ Βρυξελλών

Όταν στην ιδρυτική μας συνέλευση (22 Απριλίου 2002), προτάθηκε το όνομα ΘΕΣΠΙΣ για το θίασό μας, η σκέψη μας, ως ιδρυτικών μελών, πήγε στο μακρινό παρελθόν (6^{ος} αι. π.Χ), στον πατέρα της τραγωδίας και πρώτο ηθοποιό στην ιστορία, τον Θέσπι από την Ικαρία της Αττικής, σημερινή περιοχή Διονύσου. Παίξαμε όμως και με τις θεατρικές λέξεις που κρύβονται πίσω από το κάθε γράμμα του ονόματός του:

ΘΕΣΠΙΣ: Θ όπως Θέατρο (και τα παράγωγα), Θεατής, Θέαμα, Θεωρείο, Θίασος.— Ε όπως Ελλάδα, Έκφραση, Έμπνευση, Είσοδος, Έξοδος, Ενδυματολογία, Ενότητα, Επανάληψη, Επεισόδιο, Ερμηνεία.— Σ όπως Σκηνή και τα παράγωγά της (Σκηνοθέτης, Σκηνογράφος, Σκηνικός λόγος...), Σανίδι, Σάτιρα, Στιχομυθία, Στόμος.— Π όπως Παγκοσμιότητα, Παράσταση, Πρόβα, Παρασκήνια, Πάθος, Παντομίμα, Παλιάτσος, Παραγωγή, Πειραματικό θέατρο, Πόρτα, Πράξη, Πρεμιέρα, Προβολείς, Πρωταγωνιστής.— Ι όπως Ιδέα, Ιδρώτας, Ιστορικό (θέατρο).— Σ όπως Στόχος, Σενάριο, Συγγραφέας, Σύμβολο, Σωματική έκφραση, Σιωπή, Συναισθημα.

THESPI (FR) : Théâtre (et ses dérivés), Théâtrologie, Thème, Thèse.— **E** Éclairage, Entrée, Espace, Esthétique, Expression.— **S** Scène, Sketch, Son, Souffleur, Sous-texte.— **P** Personnage, Première, Plateau, Public, Pièce, Plaisir, Poème dramatique, Pose, Projecteur, Prologue.— **I** International, Image, Improvisation, Indication scénique, Imitation, Illusion, Interprétation, Intervalle, Intermède, Ironie dramatique.— **S** Sortie, Surtitres, Scénario, Script, Silence, Spectacle, Spectateurs. **(EN) :** **TH** Theatre (and its derivatives), Theory (of theatre), Theatricality, Thesis play.— **E** Empathy, Epilogue, Enter / Exit, Esthetics (of drama), Experimental (theatre), Exposition.— **S** Stage, Scenery, Satire, Script, Set design, Speech, Sub-plot, Sub-text.— **P** Performance, Plot, Part, Play, Playwright, Prompter, Poetics of the theatre, Props, Proscenium, Public reading.— **I** International, Image, Improvisation, Intermission, Interpretation, Interval, Intrigue.— **S** Sound, Show, Spectators, Space.

Επιλέξαμε λέξεις από αυτές και τις βάλαμε στο καταστατικό. Είναι μία ιδιορρυθμία που ξεχωρίζει τον δικό μας Θέσπι από θεατρικές ομάδες στην Ελλάδα με το ίδιο όνομα – κάτι που δεν το είχαμε ανακαλύψει ή ίσως δεν υπήρχε όταν τον ιδρύσαμε. Προσθέτουμε λοιπόν συστηματικά το «Βρυξελλών» προς αποφυγή σύγχυσης.

Ένα λοιπόν από τα κύρια χαρακτηριστικά που θελήσαμε από την αρχή να δώσουμε στο θίασό μας ήταν η Παγκοσμιότητα. Το παγκόσμιο θέατρο είναι βεβαίως παιδί του ελληνικού θεάτρου, το οποίο πάνω απ' όλα τιμούμε. Πρέπει όμως πως πρέπει να τιμώνται και οι δημιουργίες των θεάτρων κάθε χώρας και η σημερινή Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου είναι η πιο κατάλληλη να το υπογραμμίσουμε. Με αυτή τη λογική, φέραμε το έργο *Αυτοκράτωρ Μιχαήλ* του Αγγελου Τερζάκη, στις Βρυξέλλες όπου το ανεβάσαμε στα ελληνικά (2003) αλλά και στα γαλλικά, σε δική μας μετάφραση, με ηθοποιούς από οχτώ χώρες-ερασιτέχνες-εραστές της θεατρικής τέχνης, όπως και εμείς.

Παίξαμε και άλλα έργα στα γαλλικά. Αναφέρουμε: *Les quatre vérités* («Γυμνές αλήθειες»), του Marcel Aymé, *All is well that ends well* («Tout est bien qui finit bien » / «Τέλος καλό όλα καλά») του Shakespeare και *An Ideal Husband* («Un mari idéal» / «Ένας ιδανικός σύζυγος») του Oscar Wilde. Τρεις γλώσσες συναντήθηκαν στα δύο τελευταία: αγγλική – γλώσσα συγγραφής του έργου, γαλλική – γλώσσα που παίχθηκε, και ελληνική – κύρια γλώσσα του θιάσου. Το 2009 πρωτοστατήσαμε στη μετάκληση του θιάσου του Σπύρου Βραχωρίτη που έπαιξε εδώ επί δύο εβδομάδες, σε ασφυκτικά γεμάτη αίθουσα, στη γλώσσα του πρωτοτύπου (αρχαία ελληνικά), την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, και αναλάβαμε και την μεσολαβητική γλωσσική υποστήριξη, περιλαμβανομένης και της δημιουργίας και εκτέλεσης υπερτίτλων στα γαλλικά. Παίζοντας τώρα, στα ελληνικά, έργα του ελληνικού και παγκόσμιου ρεπερτορίου, έχουμε καθιερώσει σταθερά τον υπερτιτλισμό σε δύο γλώσσες (γαλλικά, αγγλικά), κάτι που βοηθάει τους μη ελληνόφωνους θεατές – ιδιαίτερα δε τα «μικτά» ζευγάρια και μέλη οικογενείας τους – να παρακολουθούν άνετα όλοι μαζί τις παραστάσεις. Από τα 25 έργα που έχουμε ανεβάσει κατά τη 17χρονη πορεία του θιάσου, αναφέρουμε: *Βυσσινόκηπος* του Τσέχωφ, *Αλέξανδρος ο Μέγας* του Ρακίνα (πρώτη παράσταση του έργου στην ελληνική γλώσσα γενικώς), *Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* του Ντύρενματ, *Κοίτα τους* του Μάριου Ποντίκα, *Η σπουδαιότητα του να λέγεσαι Έρνεστ* του Όσκαρ Ουάιλντ, *Η Δαιμονική Μηχανή* (*La Machine Infernale*) του Κοκτώ, *Η Δωδέκατη Νύχτα* του Σαίξπηρ, *Η χυλόπιτα* (*Le Dindon*) του Φεντώ, επίσης δε και το *Η τρίτη όψη του νομίσματος* του εκ των μελών μας Δήμου Αγγελούση. Φέτος (17-20 Μαΐου 2018) ανεβάζουμε τον *Ταρτούφο* του Μολιέρου.

Για το σημερινό εορτασμό διαλέξαμε το μονόπρακτο *Πρόταση γάμου* του Τσέχωφ, σπαρταριστή κωμωδία που διδάσκεται στις περισσότερες θεατρικές σχολές. Παίζουν οι ηθοποιοί του θιάσου Βασίλης Μάγνης, Δημήτρης Στασινόπουλος, Μελίνα Στρούγγη. Ο πρώτος εκ των υπογραφόντων το παρόν έχει ειδικευθεί στη θεατρική μετάφραση και έχει κάνει τις περισσότερες από τις μεταφράσεις των έργων που έχει ανεβάσει ο θίασός μας, μεταξύ των οποίων και τη μετάφραση του σημερινού μονόπρακτου.

Αριστείδης Λαυρέντζος, Άρτεμις Χατζή

Από την παράσταση Της 14 Μαΐου 2017, *Η Δωδέκατη Νύχτα* του Σαίξπηρ.

Επικοινωνία: alavrentzos@gmail.com

NOTA THEATRALE

Ο πολιτιστικός σύλλογος Νότα Théâtre asbl ιδρύθηκε τον Σεπτέμβριο του 2012, έπειτα από πρωτοβουλία μιας παρέας νέων ανθρώπων με καλλιτεχνικές ανησυχίες κι ένα αίσθημα δημιουργικότητας και ανάγκης για "συνάντηση".

Η Νότα Théâtre έγινε από την πρώτη της θεατρική δραστηριότητα δεκτή με ιδιαίτερη θέρμη στους καλλιτεχνικούς κόλπους της ελληνικής κοινότητας που ζει στις Βρυξέλλες τόσο από το ελληνόφωνο κοινό, όσο και από την γαλλόφωνη κοινότητα της πόλης καθώς οι παραστάσεις συνοδεύονται από υπέρτιτλους στην γαλλική γλώσσα.

Παραστάσεις :

- Μάιος 2013 *Φούστα-Μπλούζα* του Θ. Ρέππα και Μ. Παπαθανασίου στο Théâtre Les Riches-Clares.
- Απρίλιος 2014 *Πώς να ληστέψετε μια τράπεζα* του Σάμι Φαγιάντ στο Théâtre Les Riches-Claires.
- Απρίλιος 2016 *Αντιγόνη* του Ζαν Ανούιγ στο Théâtre Marni.
- Ιούνιος 2016 *Αντιγόνη* του Ζαν Ανούιγ στο θέατρο Αντιγόνη Βαλάκου στην Καβάλα, υπό την αιγίδα του ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας και του ερευνητικού κέντρου ΜΟΗΑ.
- Οκτώβριος 2016 *Αντιγόνη* του Ζαν Ανούιγ στο θέατρο Μελίνα Μερκούρη, στα πλαίσια του 7ου Πανελλήνιου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου.

Το κοινό των παραστάσεών μας, εκτός από το ότι τιμά κάθε φορά με την παρουσία του το θεατρικό μας εγχείρημα, συμβάλλει παράλληλα στον φιλανθρωπικό σκοπό της ομάδας, καθώς τα έσοδα από τα εισιτήρια διατίθενται για την οικονομική ενίσχυση ιδρυμάτων και πρωτοβουλιών που επιλέγουμε έπειτα από έρευνα. Τα έσοδα μέχρι σήμερα έχουν διατεθεί:

- Ευθύμιο Κέντρο Κορίνθου (2013)
- Σύλλογος Εθελοντών κατά του Καρκίνου Ν. Καβάλας (2013)
- Παράρτημα Προστασίας του Παιδιού Καβάλας (2014)
- Πρωτοβουλία του Ελεύθερου Πανεπιστημίου Βρυξελλών ULB, "Urgences Grèce 2016" (2016).

Πληροφορίες-επικοινωνία: www.notatheatrale.com
notatheatrale@yahoo.com
<https://www.facebook.com/NotaTheatrale/>

Αντιγόνη του Ζαν Ανούιγ, 2016 (Γιώτα Τσελέπη-Αριστείδης Ψαρράς)

CRAVE, Sarah Kane (απόσπασμα)

Η Σάρα Κέιν (1971-1999) ήταν Αγγλίδα θεατρική συγγραφέας. Τα έργα της συνθέτουν ένα συνονθύλευμα υπέρμετρης τρυφερότητας και θλίψης ενώ πραγματεύονται την λυτρωτική αγάπη, την σεξουαλική επιθυμία, τον σωματικό και ψυχολογικό πόνο και τον θάνατο. "Δεν υπάρχει τίποτα πιο αισιόδοξο, πιο ελπιδοφόρο από το να δημιουργείς κάτι όμορφο για την απελπισία ή μέσα από απελπισία", έλεγε η ίδια. Αντισυμβατική και εκπρόσωπος του κινήματος "in-yer-face theatre" ταρακούνησε το βρετανικό και παγκόσμιο θέατρο γράφοντας πέντε θεατρικά έργα, για τα οποία πολεμήθηκε πολύ από τους κριτικούς. Η Κέιν στα 28 της χρόνια κρεμάστηκε από ένα κορδόνι στην τουαλέτα του νοσοκομείου King's College στις 20 Φεβρουαρίου, όπου νοσηλευόταν με κατάθλιψη.

Το *Crave- Λαχταρώ*, τέταρτο σε σειρά έργο της Κέιν και αυτό που ανεβαίνει περισσότερο ανά τον κόσμο, αποτέλεσε ορόσημο στην δραματουργική της πορεία. Σε αντίθεση με τα προηγούμενα, στο *Crave* απουσιάζει η βία ενώ μέσα από τη γλώσσα, το ρυθμό και τα νοήματα προτείνεται μια νέα θεατρική δραματική φόρμα, ανοιχτή, χωρίς σκηνικές οδηγίες και περιορισμούς.

Το απόσπασμα του ερωτικού μονόλογου ενός από τους τέσσερις χαρακτήρες του *Crave* εξυμνεί τη λύτρωση του έρωτα μέσα από μια έκρηξη συναισθημάτων και την υπό κατάρρευση γοητεία της ηρωίδας. Η παρατακτική σύνδεση, το καθημερινό αντιποιητικό ύφος και οι συμπτυκνωμένες εικόνες προσδίδουν ταυτόχρονα δραματικότητα και λυρισμό στον λόγο, εντείνοντας το πάθος της στιγμής που συντελείται μια εμπειρία, μια αίσθηση, μια ανάμνηση.

Βούλα Καγιάσα

Μετάφραση: Τζένη Μαστοράκη
Ερμηνεύει: Γιώτα Τσελέπη
Σκηνοθεσία: Βούλα Καγιάσα
Βίντεο: Νίκος Νυχάς / Nyx Clips
Μουσική επιμέλεια: Βούλα Καγιάσα

Ευχαριστούμε τον Πάνο Γουργιώτη για τη διάθεση του πολυχώρου Cléique Art

"Δε μ' αρέσει καθόλου το θέατρο ως απλή αφορμή για νυχτερινή έξοδο. Το θέατρο πρέπει να ερεθίζει και τα συναισθήματα και το μυαλό. Λατρεύω το ποδόσφαιρο. Οι αναλύσεις που ακούς στις κερκίδες είναι εκπληκτικές, την ίδια ώρα που η συγκίνηση χτυπάει κόκκινο. Αν ήταν έτσι και το θέατρο..." **Σάρα Κέιν**

